

עמ"ת 50492/01/20 - נדאל חאמד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 50492-01-20 חאמד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 441540/2019
בפני כבוד השופט ניצן סילמן
נדאל חאמד
ע"י ב"כ עו"ד מיטל רון
נגד
משיבה
מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בעכו (כב' השופטת זכריה) מיום 15.1.20 הקובעת קיומן של ראיות לכאורה המבססות העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום.

בקליפת האגוז -

1. כנגד העורר ושניים נוספים (מוסטפא בן מתנא עבדה וקטין - להלן: "האחר/מוסטפא" ו"הקטין", בהתאמה) שוהים בלתי חוקיים, הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של התפרצות לעסק, גניבה, החזקת כלי פריצה, גרימת היזק בזדון וקשירת קשר.
2. כמו כן, יוחסה לעורר עבירה של הסעת שב"חים.
3. עפ"י כתב האישום בין התאריכים 8.10 בשעה 23:52 ל- 9.10 בשעה 20:16 התפרצו העורר, האחר והקטין למפעל "נילקום" בכרמיאל (להלן: "העסק"), גרמו נזק רב לרכוש ובין היתר, שברו גגות, 4 מצלמות מעקב ו- 3 דלתות, ניסרו סורג בחלון, וגנבו 3 מכשירי טלפון חדשים באריזתם בשווי של כ- 10,000 ₪.
- בתאריך 9.10 בשעה 20:42 בסמוך לעסק, נתפסו השלושה ע"י שוטרים ברכב מסוג טויוטה (להלן: "הרכב"), בו נהג העורר, ונמצאו ברכב הרכוש הגנוב, כלי פריצה, מברגה, זוג כפפות ושתי רעלות פנים.
4. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשת מעצר עד תום ההליכים.
- ב"כ האחר הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה ובהעדר חלופת מעצר הורה ביהמ"ש קמא על מעצרו עד תום ההליכים.

5. בדיון בפני כב' השופט פפרני ביום 20.10.19 ב"כ העורר ביקשה לדחות הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה לשם צילום החומר, והציעה חלופת מעצר בביתו של מר אחמד איברהים בירושלים.

ביהמ"ש קמא הורה על שחרור העורר למעצר בית בפיקוחו של מר איברהים.

6. בדיון בפני ביהמ"ש קמא ביום 16.12 טענה ב"כ העורר לכרסום ממשי בתשתית הראייתית. נטען כי עוצמת הראיות כנגד העורר חלשה ואין בכוחה לבסס סיכוי סביר להרשעה.

אליבא העורר אין ראיה אובייקטיבית הקושרת את העורר לביצוע העבירות; מועד ביצוע העבירות אל מול מועד תפיסת העורר אינו מקים חזקה תכופה, בשים לב לכך כי אין בידי המשיבה לקבוע מועד הפריצה לעסק; אין ראיות פורנזיות; האחרים אינם קושרים את העורר לביצוע העבירות ולא ברור על מה נסמכת חוות הדעת המקשרת בין הניידים שנתפסו לאלו שנגנבו.

המשיבה טענה לחזקה תכופה משהעורר והאחרים נמצאו קרוב לעסק כ- 21 שעות לאחר הארוע, ברכב נתפסו 3 פלאפונים שנגנבו ותיק עם כלי פריצה. עוד נטען לסתירות בהודעות החשודים לעניין מועד איסוף השב"חים ונסיבות האיסוף.

7. ביהמ"ש קמא קבע בתום הדיון קיומה של תשתית ראייתית לכאורית בעבירות המיוחסות לעורר והותיר החלטת כב' השופט פפרני כאמור על כנה.

הערר -

8. לטענת העורר ביהמ"ש קמא נתפס לכדי טעות משפטית משלא נדרש לבחינת טענות ההגנה, ולא בחן דיון של הראיות הנסיבתיות בתיק דנן, אלא הסתפק בבחינה טכנית צרה ואזכור כללי של ראיות לכאורה, ללא הפניה למסמכים מחומר החקירה.

9. העורר טען כי החלטת ביהמ"ש קמא נעדרת ניתוח והערכת עוצמת הראיות הנסיבתיות בהתאם לפסיקה. כנגד העורר אין ראיה ישירה הקושרת אותו לביצוע עבירות קשירת קשר, התפרצות וגניבה מהעסק. העורר לא נמצא בזירת הארוע ולא נתפס לאחר מכן. אין מצלמות, ולא נמצאו טביעות אצבע בזירה. מועד ושעת ההתפרצות אינם ידועים לאור דיווחים סותרים. בין המועד והשעה בה הגיע רון ברמוחה, עובד בעסק, למקום לבין עיכוב רכבו של העורר חלפו 24 שעות. המשיבה לקחה את המועד והשעה בו החליט מר ברמוחה להגיע לעסק, וקבעה כי מדובר בתאריך ובשעה לעניין ביצוע ההתפרצות וקביעת החזקה התכופה.

10. עוד טען העורר כי בחקירתם שללו האחרים היכרות מוקדמת עם העורר, למעט דקות ספורות קודם אז עלו לרכבו, כשאחד מהם נושא תיק ירוק. המברגה שנמצאה ברכב וכלים נוספים הם לצורך עבודת העורר במאפיית "מוסררה" בירושלים, וחוות דעת מומחה קובעת כי המברגה אינה מוכרת כמכשיר

פריצה.

כמו כן, העורר לא ניסה לחמוק מבדיקה משטרתית, כקביעת ביהמ"ש קמא, ועצר את רכבו כשהתבקש.

11. המשיבה טענה כי התיק נסמך בראש ובראשונה על חזקה תכופה, כאשר גם לשיטת העורר מדובר בטווח של 21 שעות לכל היותר. החשודים נתפסו מס' דקות ממקום העבירה ובסמיכות זמנים, הציגו גרסאות סותרות באשר לנתיב הנסיעה, מקום העלייה לרכב ואף להימצאותם ברכב. באמתחת החשודים נמצא מחצית הרכוש שנגנב מהעסק, וכלי פריצה עליהם נטל העורר חסותו.

דין והכרעה -

12. בשלב דיוני זה, בו יש לבחון אם קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים, על חומר הראיות הלכאוריות לגבש פוטנציאל להרשעת הנאשם בהליך העיקרי במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי. בשלב זה, אין בית המשפט נזקק לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הראייתית, לקעקע את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אומן ולהציגה כמשוללת יסוד. טענות בדבר מהימנות עדים ראוי שיתבררו בפני המותב אשר ישמע את התיק העיקרי. (בש"פ 1899/18)

13. בעת בחינת ראיות לכאורה בשלב המעצר - בית המשפט נדרש להעריך באופן הסתברותי את המשקל הלכאורי של הראיות בתיק החקירה, והאם יש סיכוי סביר להרשעה, וזאת מבלי לקבוע מסמרות ביחס למהימנותן, או למשקלן של הראיות. (ראה בש"פ 4596/17 אלטורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 2.7.17; בש"פ 562/18; בש"פ 4458/18).

14. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

הראיות בתיק זה -

15. ענייננו בקיומה של תשתית ראייתית לכאורית בכל הנוגע לעבירות התפרצות, גניבה והחזקת כלי פריצה, משאין חולק כי קיימות ראיות לכאורה בכל הנוגע לעבירת הסעת שב"חים.
(בהתאם לתעודות עובד ציבור למוסטפא והקטין אין במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היתרי כניסה לישראל).

16. **דוח פעולה של רסב חמוד** לפיו בתאריך 8.10 שעה 23:55 דווח ע"י ג'י וואן טכנולוגיות מיגון בע"מ על חשד לפריצה לעסק. בהגיע השוטרים למקום בוצעו סריקות מסביב לבניין ולא נמצא דבר, האזעקה לא פעלה. על כן, עזבו את המקום

דוח פרטי ארוע לפיו ביום 9.10 שעה 2:52 דווח על התפרצות לעסק, המודיע אינו במקום, אין להם סייר באזור ביום כיפור. משטרה הגיעה למקום בשעה 3:01 ולא נמצא דבר

דוח אירוע לפיו ביום 9.10 שעה 20:16 דווח על התפרצות לעסק

17. **דוח פעולה של רסר קבלאן** מיום 9.10 שעה 20:42 מהלך חסם בכניסה לשוב שזור הבחין ברכב מסוג יונדאי שנכנס לשוב וביצע פרסה חזרה לכביש 85, ומיד אחריו נכנס רכב טויוטה לבן שגם הוא ביצע פרסה וחזר לכיוון כביש 85. שני הרכבים פנו שמאלה, ולאחר נסיעה אחריהם עצר את הטויוטה בצד הכביש. רכב היונדאי נמלט. הנהג, העורר, "נראה מאוד לחוץ" וניסה לצאת מהרכב למרות שבקשתי ממנו לא לצאת מרכבו". "הנוסעים נראו מאוד לחוצים". נערך חיפוש ברכב, מתחת לכסא הנוסע ליד הנהג נמצאו 2 אייפונים בצבע שחור חדשים עם ניילון.

18. **דוח פעולה של רסמ נסר אל דין** לפיו ביצע חיפוש ברכב, ובתא הכפפות נתפסו שני ניידים בצבע שחור מסוג נוקיה, ומאחורי הנהג היה תיק, אשר לטענת העורר שייך לאחד הנוסעים, בו נמצאו שני פלאפונים בצבע שחור - אחד נוקיה והשני פלפון, ובתא מאחור מברגה בצבע כחול שחור ושני קטרים.

19. **דוח מסכם חקירת מז"פ** לפיו בתא הכפפות נמצאו שתי רעלות בצבע שחור, ובכיסא אחורי נתפסו זוג כפפות בצבע שחור

20. **מזכר של השוטרת דיין מיום 10.10** לפיו בבדיקה במערכת המשטרתית המתעדת את הרכב במס' מצלמות ביום 9.10, נמצאה התאמה ב 4 צילומים לרכב היונדאי שנסע בטווח של עד 5 דק' מהטויוטה (הרכב). רכב היונדאי נבדק במערכת המודיעין "ומקושר לעבריינים בתחום הרכוש"

21. **מזכר של השוטר סעד** לפיו בצפייה במצלמות אבטחה מהעסק נראה אדם עם כיסוי ראש וכפפות נכנס לחדר ויוצא ולא לוקח דבר. לאחר מכן ככל הנראה היה ניתוק של החשמל במקום

22. **מזכר של השוטר סעד** לפיו המרחק מהעסק למקום בו נעצר העורר עם האחרים הוא 7 דק נסיעה.

23. **חוות דעת מומחה מכשירי פריצה** לעניין הכלים שנתפסו ברכב קובעת כי -

המברג השטוח שנתפס יכול לשמש, בין היתר, לפתיחה אלימה של דלתות ושבירת מנעולי תליה בפתחי מבנים;

המברגה אינה מוכרת כמכשיר המתאים לפריצה של מבנה או רכב; הצבת והפלייר עם שפתי חיתוך יכולים לשמש, בין היתר, לחיתוך גדרות תיל, רשתות ומוליכים חשמליים.

24. **מזכר של השוטר טרבוש** לפיו בשיחה עם ניב ממן הבעלים הרשום של הרכב, הבהיר כי הרכב בפועל שייך לאביו, אליהו פירו, והוא מכר את הרכב לבחור ערבי שאינו מכיר. משך למעלה מחודשיים וחצי לא הסתדר לאביו והבחור לו מכר את הרכב לתאם זמן ולהסדיר העברת בעלות. האב, אליהו אישר בשיחה את דברי ניב, ואמר שמכר את הרכב לבחור בשם נידאל ממזרח ירושלים.

הודעות -

25. **מוסטפא -**

בחקירה ראשונה (9.10) אישר שאין לו היתר כניסה לישראל. טען שעובד בבנין אצל אדם בשם ראיד מדלית אל כרמל. האדם אצלו הוא עובד אמר לו לעמוד בתחנה, ושיגיע מישהו לאסוף אותו. כשהגיע הרכב, עלה, והם טעו בדרך. היה אמור לנסוע לרמאללה לשטחים.

כשעלה לרכב הקטין ישב קדימה, עצרו בסופר בדליה ואז עבר לשבת קדימה.

לא ידע להבהיר אם היו אמורים לנסוע לשטחים כיצד הגיעו לכרמיאל

אין לו טלפון, הטלפונים שנתפסו ברכב - לא שלו

בחקירה שניה (10.10) טען שהנהג שאל אותו אם יש לו אישור לפני שעלה לרכב, והוא אמר לו שכן. ישב מאחור. לאחר נסיעה של 10 דק או חצי שעה, עצרו ליד חנות והקטין הלך לקנות קולה וסיגריות - הוא שילם. אז עבר לשבת קדימה. המשיכו בנסיעה, הלכו לאיבוד, ראו ניידת נכנסו ימינה עשו סיבוב וחזרו, ואז נעצרו.

לא מכיר את הנהג או הקטין. לא עלה לרכב אדם נוסף. שני הניידים החדשים שנתפסו מתחת למושב שלו לא שייכים לו. התיק שהיה ברכב שייך לו, יש בו בגדי עבודה.

בחקירה שלישית (17.10) טען שלא עבד עם הקטין, שהיה כבר ברכב כאשר העורר אסף אותו בדליה. לא יודע למי שייכים שלושת הטלפונים הגנובים שנתפסו ברכב, כאשר אחד מהם נתפס בתיקו, לא יודע למי שייכים שלושת טלפוני הנוקיה שנתפסו, וכלי הפריצה.

הכפפות שנמצאו בתיק והבגדים שייכים לו. הרעלות, טלפון נוקיה וטלפון גנוב - לא שייכים לו.

26. **הקטין -**

בחקירה ראשונה ביום 10.10 טען שהגיע לישראל עם מוסטפא לחפש עבודה, ביקשו מהעורר שאמר שמגיע

לירושלים, טרמפ.

כשנשאל איפה הוא ומוסטפא היו השיב "בדלית אל כרמיאל", חיפשו עבודה. הגיעו לדליה אתמול במונית מירושלים, כשלא מצאו עבודה החליטו לחזור הביתה

מכיר את מוסטפא מזמן מביר נבאלה, לא מכיר את הנהג

הם לא באו עם העורר מדליה, הם הגיעו לכרמיאל ואז תפסו טרמפ עם העורר, שתי דקות אחרי שעלו על הרכב נעצרו

"למה הגעתם לפה?"

חיפשו עבודה וכשלא מצאו ונהיה חושך החלטנו לחזור הביתה ואז הוא עצר"

27. **העורר -**

טען בחקירה ראשונה (10.10) שהיה עם בחורה יהודיה 3 ימים, הוריד אותה בכרמיאל, לשם הגיע דרך כביש 6. בכרמיאל אסף את מוסטפא והקטין שאמרו לו שהם מבית חנינה ושכחו תעודת זהות, רצה לעשות פרסה ולחזור לכיוון ירושלים ואז נעצר.

קנה את הרכב לפני כחודשיים מאדם יהודי, עדיין לא עשו העברת בעלות, משהו בשם יניב ואבא שלו אלה בירו.

המברגה ושני טלפונים מסוג נוקיה שנתפסו שייכים לו. הטלפונים שנתפסו בתיק של הילד ומתחת למושב ליד הנהג - שייכים למוסטפא והקטין. לא ידע להבהיר מדוע היה צריך לנסוע הרבה אחרי כרמיאל בשביל לעשות פרסה ולחזור לכיוון ירושלים.

בחקירה מיום 17.10 חזר וטען העורר שאסף את השניים יחד, אולם לא יודע מאיפה. חשב שהם תושבי ירושלים, לא ידע שהם מהשטחים. כשעומת עם דבריו של מוסטפא בחקירה כי אסף אותו מדלית אל כרמל, והקטין היה כבר ברכב, השיב "אני עניתי לך", וכשהתבקשה תגובתו שהגיע עם האחרים, שב"חים על מנת לבצע בצוותא התפרצויות למקומות שונים השיב "אין לי שום דבר להגיד, אני שומר על השתיקה"

המברגה, המברג הגדול האדום ושני הקטרים שנתפסו ברכב - שלו, ומשתמש בהם במאפיה בה עובד (במכונות)

טען שאינו מכיר את סלאימה אברהים, לו שייך רכב היונדאי הנצפה בהפרש של שניות ודקות במצלמות בכביש 6 ובפניית פרסה בשזור ביום 9.10, ועבר פלילי הכולל עבירות רכוש

בחקירה מאוחרת יותר מאותו יום, לא ידע להבהיר טענתו כי אינו מכיר את אברהים סלאימה, לאחר שהוצגו בפניו דו"חות מפגשים עם שוטרים בתאריכים 7.5.17 ו- 15.6.19 בשעות הלילה בהן נבדק יחד עם מר סלאימה ע"י שוטרים בירושלים. בדו"ח מיום 7.5.17 מציין העורר בפני השוטר כי השניים חזרו מהמרכז ובדרכם

הביתה.

28. **תרגיל חקירה בין העורר למוסטפא** ביום 10.10 - מוסטפא אומר לעורר "הייתי (לא מובן) עם מישהו בדאלית אל כרמל ועוספיה בבטון כשבאת לתחנה, כשעצרת בתחנה. אני לא יודע מה יעשו איתי"

29. **בעימות בין השניים ביום 14.10** נשאל מוסטפא לגבי טענתו בחקירה כי העורר אסף אותו מדלית אל כרמל והשיב "דלית אל כרמל או עוספיה", וברכב ישב העורר ובחור צעיר (הקטין)

מוסטפא טען שישב מאחור, עצרו ליד חנות והקטין ירד לקנות סיגריות וקולה, ואז עבר לשבת קדימה. לאחר נסיעה של כחמש דקות המשטרה עצרה את הרכב.

העורר מנגד טען שמוסטפא משקר - שעלה לרכבו יחד עם הקטין ואחרי חמש דקות נעצרו ע"י המשטרה, לא עצר בדרך.

בתגובה לטענת העורר כי שני טלפונים מסוג נוקיה שנתפסו בתא כפפות שייכים לו, אבל השלישי מסוג נוקיה שנתפס בתיק שהיה בספסל האחורי, איתו עלו לרכב מוסטפא והקטין, והטלפונים שנתפסו מתחת למושב הנוסע - אינם שלו, השיב מוסטפא - "אני לא יודע"

30. **עימות בין העורר לקטין ביום 17.10** - טענו שלא מכירים אחד את השני. העורר טען שראה אותו לראשונה כשעלה לרכבו, שתי דקות לפני שנתפסו. הקטין טען שהעורר משקר כשטוען כי 3 טלפונים גנובים שנתפסו ברכב שייכים להם. טען שגרסת מוסטפא כי תחילה ישב מקדימה, ולאחר שעצרו בקיוסק יורד לקנות סיגריות וקולה התחלפו במקומות - שקרית.

31. **עימות בין מוסטפא לקטין ביום 17.10** - השניים אישרו כי מכירים מביר נבאלא. מוסטפא אישר שעלה לרכב עם תיק ירוק, לא יודע אם הטלפון שנמצא בתיק שייך לו, הכפפות ובגדי ההחלפה שנתפסו בתיק שייכים לו אבל הרעלות לא. כלי הפריצה לא שלו. עבד בדליה בין 5-7 ימים, פגש את הקטין ביום שנתפסו בתחנה בדלית אל כרמל, הוא היה בתחנה.

הקטין מנגד טען שבא עם מוסטפא לחפש עבודה. אישר שאכן תחילה ישב מקדימה, ולאחר מכן התחלפו במקומות.

מוסטפא נשאל מדוע בחקירה טען שאינו מכיר את הקטין - ושמר על זכות השתיקה

32. **רונן בנמוחה בר** - עובד בעסק כנהג חלוקה ואב בית, העיד כי נמצא בקשר ישיר עם המוקד לגבי כל ארוע חריג בעסק. ביום כיפור 8.10 בשעה 23:58 התקשרו אליו מחברת ג'י וואן והודיעו ששלחו משטרה לעסק, המשטרה דיווחה שיש הפסקת חשמל באזור. ביום 9.10 בשעה 1:10 קיבל הודעת התראה של חברת ג'י וואן שיש משהו בעסק

במוצאי החג המנכל ביקש שיעשה סריקה במפעל. נסע לעסק בסביבות השעה 20:00, גילה שיש חושך וראה בארון חשמל בקומה השנייה שהמפסקים למטה ודברים זרוקים על הרצפה. חזר למטה והתקשר למוקד שישלחו סייר ולמטרה שתשלח ניידת.

33. **לריסה וישניקוב - מנהלת הלוגיסטיקה בעסק, העבירה רשימת טלפונים שנגנבו.** סה"כ 7 - 5 טלפונים מסוג איפון, ושניים מסוג שיומי.

מזכר של השוטר טורגמן לעניין מספרי הברזל של הטלפונים שנתפסו ברכב וחשודים כגנובים - איפון שחור מס' - 353161100232795, 353161100020216; איפון שחור מס' - 353170100425622, 353170100351984; פלפון רדמי 6 מס' 863197048792667, 863190748792675

שלושת הטלפונים האמורים, נגנבו מהעסק בהתאם לרשימה שהעבירה לריסה.

34. **מיכאל בן חמו** סמנכל תפעול ומנכל העסק, העיד שקיבל התראות מחברת ג'י וואן לגבי העסק ביום 9.10 בשעות 1:59 ו- 2:45. בשתייהן התקשר שישלחו מטרה לעסק דרך המוקד, ולאחר מכן דווח לו שמשטרה בדקה והכל תקין

לאחר עיון בחומר הראיות, כמפורט לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי קיים קושי ראיתי בכל הנוגע לעבירת ההתפרצות בלבד, כפי שיפורט בהרחבה להלן, ויש להחזיר התיק לביהמ"ש קמא להכרעה בעניין מעצרו של העורר.

35. כאמור לעיל, משנדרש ביהמ"ש לשאלת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה בשלב מעצר עד תום ההליכים, נבחן האם יש בכוחן של הראיות סיכוי סביר שעיוודן מהלך המשפט, לאחר שעברו בכור ההיתוך של חקירות, מהימנות עדים ומבחני קבילות, יוביל סופו של יום להרשעה.

36. בענייננו עיקר התיק נסמך על ראיות נסיבתיות וכלל החזקה התכופה, לפיו עצם החזקת רכוש גנוב בסמיכות לגניבתו, מאפשר לייחס למחזיק גם את עבירת הגניבה (ראה - ע"פ 15/78 **ביבס נ' מדינת ישראל** (18.10.78); בש"פ 10028/03 **אלקריף נ' מדינת ישראל** (30.12.03)).

37. על פי כלל "החזקה התכופה" ניתן להסיק מהימצאותו של חפץ שנגנב, זמן לא רב לאחר הגניבה, בחזקתו של פלוני, על הקשר שבין פלוני לבין מעשה הגניבה. כלל זה חל גם לעניין של עבירות הפריצה וההתפרצות, כאשר הן בוצעו זמן לא רב לפני שהחפצים הגנובים נתפסו בחזקתו של העבריין (ראה יעקב קדמי **"על הדין בפלילים חוק העונשין"** 785 חלק שני (2009)).

בע"פ 5492/11 **מורד אלרחמן נ' מדינת ישראל**, נקבע, כי:

"החזקה התכופה הינה חזקה שבעובדה הנובעת מהשכל הישר וניסיון החיים, ומשמעותה היא כי עצם הימצאותה של סחורה בידיו של פלוני בסמיכות זמנים לגניבתה מאחר, יוצרת יסוד להנחה כי פלוני הוא זה שגנב את הסחורה, או שקיבל לידי סחורה גנובה ביוזעין, הכל בהתאם לנסיבות העובדתיות המקימות את החזקה. יש להדגיש כי מדובר בחזקה הניתנת לסתירה על ידי הנאשם, וכי משקלה של החזקה עולה ביחס ישיר למידת הקלות בה יכול הנאשם להפריך את אמיתותה. "ההנחה, עולה או יורדת, מתעצמת או מידלדלת, ויכול שתהיה חזקה, קרובה לוודאי או רק קלת-ערך, הכל בהתאם לנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה... בנסיבות העניין דנן איני רואה מניעה להסתמך על החזקה התכופה לצורך הרשעתו של המערער בעבירה של גניבת רכב. הרכב נמצא בחזקת המערער כ-18 שעות לאחר שנגנב. מדובר בפרק זמן קצר יחסית. השתלבות סמיכות הזמנים עם יתר נסיבות המקרה מקימות את החזקה התכופה ללא כל קושי...הפרכת החזקה התכופה אינה תלויה במהימנות שמייחס בית המשפט להסברו של הנאשם, אלא באפשרות היתכנותו של ההסבר שניתן... אלא שבמקרה דנן מסר המערער גרסה מופרכת אשר אין בכוחה להפריך את החזקה התכופה שקמה נגדו... " (הדגשות אינן במקור)

38. קיום "חזקה תכופה" תלוי בנסיבות של כל מקרה ומקרה. הזמן שיחשב כ"חזקה תכופה" תלוי בטיב הרכוש הגנוב, זמינותו, סחירותו, והמרחק הפיזי מהגניבה (ראה **רע"פ 2653/15 משה אברהם נ' מדינת ישראל**, מיום 12.8.15)

39. העורר משליך יהבו על העובדה כי שעת ההתפרצות אינה ידועה, ומשכך אין במועד תפיסת הרכוש הגנוב ברכבו של העורר כדי להקים חזקה תכופה. עוד לטענת העורר, ניתן הסבר סביר להימצאות הרכוש הגנוב וכלי הפריצה ברכבו.

40. אין בידי לקבל טענות העורר, ואפרט -

ראשית, מדוחות פעולה והודעות רון בנמוחה ומיכאל בן חמו, עולה כי התראות מחברת ג' וואן - חברת מיגון, התקבלו לראשונה ביום 8.10 לקראת חצות ולאחר מכן בשעות 1:10 ו- 2:45. ניידות משטרה הגיעו לעסק (האחרונה בשעה 3:00 לפנות בוקר), ביצעו סריקה ולא נמצא דבר חריג.

משכך, לכאורה, ההתפרצות והגניבה אירעו לאחר השעה 3:00 לפנות בוקר, כ- 17 שעות לפני שנעצרו החשודים ונתפס חלק הרכוש הגנוב.

עוד אבהיר, כי אף אם אצא מנקודת הנחה כי ההתפרצות והגניבה אירעו בסמוך להתראה הראשונה שהתקבלה (בחצות), הרי שמדובר בפחות מ- 21 שעות ממועד הגניבה ועד מעצרו של העורר והשניים האחרים.

בין אם כך או כך, **לא מדובר בפרק זמן ארוך אשר יש בו כדי לסתור החזקה**, מקל וחומר במכלול הנסיבות בתיק דנן וכפי שיפורט בהרחבה להלן.

שנית, התנהלות העורר טרם מעצרו מפלילה ומחזקת גרסת המשיבה. אליבא העורר, אסף את האחרים בכרמיאל לאחר שהוריד בחורה עמה ניהל קשר, והיה בדרכו חזרה לירושלים.

העורר לא ידע להבהיר בחקירתו, מדוע נסע כביכול לכיוון שזור אם כטענתו ביקש לשוב לירושלים, ואף לא סיפק הסבר מניח את הדעת מדוע כלל נדרש להגיע עד שזור, מרחק רב אחרי כרמיאל, רק לצורך ביצוע פרסה וחזרה לכיוון ירושלים.

כמו כן, בדוח הפעולה של רס"ר קבלאן עולה כי הן העורר והן האחרים "נראו מאוד לחוצים"

שלישית, סתירות בין גרסאות העורר והאחרים באשר למקום האיסוף, זמן הנסיעה ברכב עד המעצר ועצירות בדרך - מטילות אף הן ספק בגרסתו. יתרה מכך, בתרגיל חקירה בין העורר למוסטפא, נשמע האחרון אומר "הייתי עם מישהו בדאלית אל כרמל כשבאת לתחנה..." . לכאורה, נשמע כתיאום גרסאות. יתרה מכך, מצופה היה ממי שטוען כי הסתבך בפלילים רק משהציע טרמפ לשניים אחרים, אשר לא אמרו לו שהם תושבי השטחים ושוהים בישראל שלא כדין ונכנסו לרכבו עם רכוש גנוב, כי יצא קצפו וידרוש ממוסטפא מהלך שיחה ביניהם שיאמת גרסתו, כי אין ביניהם היכרות קודמת, כי אמרו שהם תושבי ירושלים וכי הרכוש הגנוב שייך להם. אולם, אין כל אזכור לאמור בשיחה בין השניים.

רביעית, ביום 9.10 נראה רכבו של העורר במערכת צילום משטרתית בנסיעה מירושלים לצפון כשרכב היונדאי השייך למר אברהם סלאימה בטווח נסיעה של מס' שניות עד 5 דקות. כך למשל נראה היונדאי במנהרת ארזים בשעה 18:49:50 והרכב באותו מקום בשעה 18:49:53, בשעה 19:07:34 נראה היונדאי במחלף בן שמן לצפון, והרכב באותו מקום בשעה 19:07:37. בשעה 19:48:52 נראה היונדאי במנהרת יקנעם והרכב בשעה 19:48:53. בשעה 19:53:44 נראו שני הרכבים במנהרת רכסים לצפון.

כמו כן, ביום האירוע 9.10 בשעה 20:42 נראה היונדאי נכנס לשזור ומבצע פרסה, ומיד אחריו הרכב (ראה דוח פעולה של קבלאן)

רכב היונדאי כאמור לעיל, "מקושר לעבריינים בתחום הרכוש" (מזכר מיום 10.10)

העורר טען כי אינו מכיר את מר סלאימה (הוצגה בפניו תמונה) ואת רכב היונדאי, אולם לא ידע להבהיר דו"חות מפגשים עם שוטרים שהוצגו לו מהלך חקירתו, מחודשים 5/17 ו-6/19, מהם עולה היכרות קודמת שלו ושל מר סלאימה .

41. לאור האמור, הגעתי לכלל מסקנה כי סמיכות הזמנים, הימצאות הרכוש הגנוב ברכבו של העורר, הסתירות בגרסת העורר ובינה לבין גרסאות האחרים, מקימות בנסיבות המקרה דנן חזקה תכופה.

42. יחד עם זאת, משצולם רכבו של העורר (ורכב היונדאי) ביום 9.10 בשעה 19:53:44 במנהרת רכסים לצפון, ומשעולה מהראיות והעדויות כי ההתפרצות לעסק התבצעה לכל המאוחר עד השעה 20:00, עולה קושי ראיתי בכל הנוגע לעבירת ההתפרצות. יתכן ומדובר בסיוע לאחר

מעשה, (וניכר כי קיים תיאום בין הרכבים, וכאמור נמצאה תמיכה לחזקה), אך קיים קושי למקם המשיב בשעת ההתפרצות עצמה באזור ההתפרצות.

הדבר נכון, אף אם ההתפרצות אירעה סמוך לקבלת ההתראה הראשונה במוקד ביום 8.10 בחצות, שכן אין זה סביר כי העורר לקח חלק בהתפרצות לעסק בלילה/לפנות בוקר, חזר לירושלים, ותועד נוסע שוב במצלמות האבטחה בשעה 18:45 מירושלים לכיוון צפון, (יחד עם היונדאי), כביכול, על מנת לאסוף את האחרים מכרמיאל.

43. קושי ראייתי זה באחד האישומים המרכזיים, מחייב בחינה מחודשת של התנאים-אולי אף שקילת הקלה; ראה בש"פ 393/20 **אבו זייד נ' מדינת ישראל**; אשר על כן, אני מורה על החזרת התיק לביהמ"ש קמא אשר ישקול מחדש, ידון ויכריע לאור שנקבע לעיל, והשפעתו על תנאי מעצרו של העורר.

ניתנה היום, כ"ב שבט תש"פ, 17 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.